

Lovforslaget fremsattes på forslagsstillernes vegne af *Kr. Juul* (V), der sluttede sin fremsættelsestale således:

„Jeg vil gerne anbefale dette beskedne lovforslag. Jeg håber, det vil blive hilst med tilfredshed i skolekredse, fordi det imødekommer et forældreønske, der stadig rejses med større og større styrke, og fordi det er i fuld overensstemmelse med den folkestyrets ånd, som vi i dette høje ting er sat til at vogte og værne om.“

Undervisningsministeren indledte ved 1. behandling sin svar-tale med at erkende, at den lærerskole, hvis forhold havde givet anledning til lovforslagets fremsættelse, *Ollerupskolen*, udfyldte en betydningsfuld funktion, og fortsatte: „Det var mig, der som undervisningsminister i 1950, den 10. august, fik gennemført, at skolen opnåede anerkendelse og tilskud, og jeg har ikke fortrudt denne handling. Under den rådende lærermangel var det nødvendigt, at de frie skoler — friskoler, efterskoler og højskoler — etablerede en læreruddannelse, der kunne sikre skolerne en tilstrækkelig omfattende og tilstrækkelig dygtig hjælp. Set i videre perspektiv er det godt, dersom de frie lærerskoler i fremtiden, som det er sket i fortiden, kan tilføre dansk skole nye impulser.

Under de forhandlinger, der fandt sted inden anerkendelsen, modtog jeg forsikring om, at skolen i Ollerup kun ville uddanne lærere til de frie skoler og ikke på nogen måde optræde med krav om adgang til folkeskolen. Man ville ganske skrinlægge de tanker, som i så henseende havde været fremme. Når der nu ikke desto mindre tilstræbes en ordning, der tager sigte på folkeskolens embeder, må jeg nok have lov til at sige, at der er gået meget kort tid, siden tilsagnet blev givet. Der er ikke gået en normal uddannelsesperiode.

Vi kender alle de begivenheder, der har fundet sted. Den første forstander, *Jørgen Bøgh*, lagde ikke skjul på — efter først at have arbejdet en tid med opgaverne — at det for den frie lærerskole i Ollerup var en livsbetingelse, at der blev åbnet adgang for elevernes ansættelse i folkeskolen. Med fastholdelse af det ministeriet givne tilsagn valgte han at tilbyde skolens elever en uddannelse og en prøve, der stod mål med seminariernes. Dette klare og reelle standpunkt mødte som bekendt så megen modstand, at *Jørgen Bøgh* forlod skolen sammen med flere medlemmer af bestyrelsen, og vi står nu ved begivenhedernes anden akt.“

Med hensyn til det problem, som søges løst gennem lovforslaget, var efter ministerens opfattelse to udveje tænkelige. Hvis regeringsforslaget om seminarieuddannelsen gennemførtes, var der måske mulighed for en dispensation. „Jeg ser dog med betænkelighed på en sådan udvikling. Det er klart, at den af hr. *Jørgen Bøgh* tilstræbte ordning med nogen eksamen vil være mere acceptabel for begge parter, såfremt den almindelige seminarielov, hvad angår eksamensvæsen, nærmer sig den frie skole. En sådan ord-